

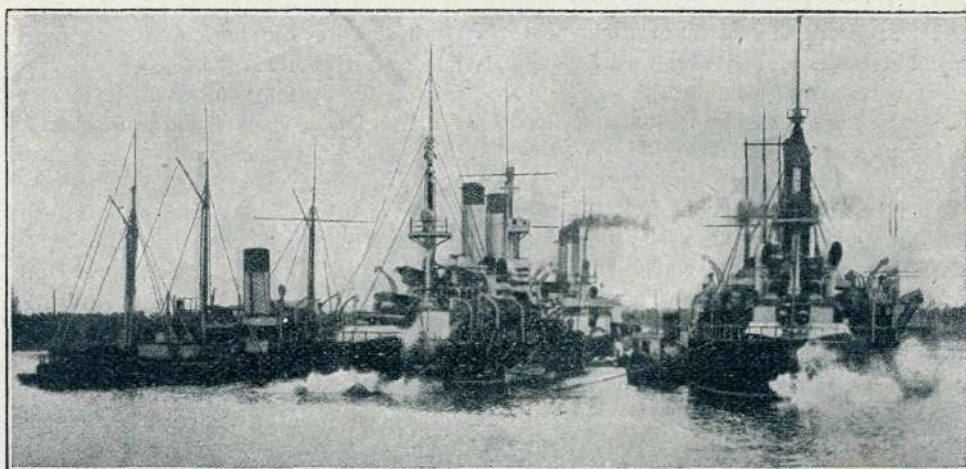

NAŠE SLIKE.

Tolažnica v zadnjem boju (str. 325.) je lepo delo g. J. Vrbanija, izrezano iz lesa. Ruski vojak je smrtno zadet in pritiska roko ob rano v prsih. Na obrazu se mu že vidi smrtni boj. Usmiljenka ga podpira, a žalostna vidi, da je zastoj vsaka pomoč. Edino, kar more še podati umirajočemu, so tolažilne besede in molitev. G. Vrbanija je še mlad umetnik in pričakovati moremo od njega še boljših del Skupina „Tolažnica v zadnjem boju“ je zdaj last srbskega kralja Petra I.

ki temelji na oddaljenosti nebesnih teles in ki jo je baje slišal sam Pitagora. Živel so asketično in se zdrževali nekaterih jedi. Novinci so morali obljubiti molčanje. Slika ruskega umetnika Bronnikova (str. 329.) nam kaže prizor iz življenja Pitagorejcev. Vstopili so se na grič, s katerega se vidi daleč čez morski zaliv. S harfami in lirami pevajo večerno pesem, s katero se poslavljajo od zahajajočega solnca.

Stolnica sv. Justa v Trstu (str. 337.) je ena najbolj častitljivih stavb iz krščanske starodavnosti. Na podrtinah poganskega tempeljna so proti koncu IV. stoletja zgradili krščansko cerkev, ki je imela ob-

BRODOVJE ADMIRALA NEBOGATOVA.

„Pitagorovi učenci občudujejo solnčni zahod“ (str. 329.). Grški modroslovec Pitagora je zbral okoli sebe krog učencev, ki so ga visoko častili. Sicer nimamo od njega samega nobenega spisa; vemo le, da je od l. 529. pred Kristusom začel delovati v Krotonu v južni Italiji in da je občeval z egiptovskimi svečeniki. Po političnih borbah pregnan iz Krotona je umrl v visoki starosti v Metapontu. Pitagora je napol bajeslovna osebnost, okoli katere so spletki njegovi učenci cel venec pravljicnih pripovedk. Učil je baje, da se duše po smrti preseljujejo v druga telesa, iznašel „Pitagorov izrek“ o trikotnikih in „matematično filozofijo števil“. Njegovi učenci so živeli skupno skoro kakor v samostanu in so se bavili z astronomijo. Učili so harmonijo sfer,

liko stare bazilike. Od te bazilike obstoji še sedaj vsa srednja ladja in dragoceni mozaik v polkrogu za oltarjem. V začetku VI. stoletja so zidali poleg še drugo cerkev v čast sv. Justa; posvetil jo je tržaški škof Frugifer, ki je začel vladati l. 524. V XIV. stoletju so sklenili iz obeh cerkvâ narediti eno samo cerkev. Prostor med obema cerkvama so porabili za glavno ladjo, ki je vsled tega postala nekoliko nepravilna. Blagoslovljena je bila l. 1385. Široki zvonik pred cerkvijo so dogotovili l. 1337. V cerkvi je tudi kip Eneja Silvija Piccolomini, o katerem govori članek dr. A. Medveda v tej številki. Pri tej priložnosti objavljamo tudi sliko sedanjega škofa tržaško-koprškega dr. Frančiška Nagla. Bil je prej vodja zavoda „dell' Anima“ v Rimu.